

Men Rubenson viste mig god och snäll
Till Bloms hotell,
Der sedan förträffligt jag bodde.

I stan var det möten af alla slag:
En smälta man såg af artister,
Och dito i godt och förtroligt lag
Ett sammandrag
Skandinaviska publicister.

Det var, ta mig katten, en väldig hög,
Försvarande hvar sina pressar.
Från alla landsändar hit man flög —
Och Erik Bøgh
Och andra vidtfrejdade bjessar.

Och mellan konserter, middagar och bal
Man hann som knappast sig vända.
I *Tädgårdsföreningens* festlokal
Var sång och tal
Och skålar förutan all ända.

Till *Lorentzberg* for man då och då:
Det gör man, om ej man är dummer.
Till *Masthugget* var jag en middag också
Och smakte på
Fru Backlunds räkor och hummer.

Och *Danska vägen* jag såg och stan,
Den gamla, och *Örgrytes* lundar
Med templet och bäcken, som sorlar kring plan,
Och sjelfva fan
Och yttersta domen, som stundar.

Och *Öfverås* såg jag, ett riktigt slott,
Fullkomligt till punkt och pricka.
Der skulle jag sjelf ha trifvits godt,
Om ödets lott
Så fallit uti min ficka.

Med *Luddes* jag åkte uti kalesch,
Åt middag på *Edwards* veranda.
Vi rodde på än bland blommor och gräs
Till *Quibergsnäs*,
Der värden oss bjöd att landa.

Jag mycket har att berätta än
Och kanske mer än I vänten.
På *Bjurslätt* var jag på *Hisingen*
Allt hos en vän
Med *Victor* och *Intendenten*.

Jag mätte som perla i guld hvar dag,
Om ute jag var eller inne.
Af *Göteborgsvännernas* hjertelag
Behåller jag
Ett kärt och ovanskeligt minne.

